

Várjuk a Lelket. Várjuk, hogy eltöltsön. Készülünk, olvassuk az elmélkedéseket. Szeretnénk készek lenni Isten ígéjének és akaratának közvetítésére. De mire is kell igent mondanunk, amikor a próféta-ság Lelkét kérjük?

Jézus realista. Nem festi a sikeres – elismert – megbecsült ember képét a hallgatósága elé, akár a múlt, akár a jövő prófétáiról beszél. A Jézust hallgató tömeg megosztottságáról tudósít János.

Vannak, akik elismerik őt, vannak olyanok, akik egyenesen a Messiást látják benne. És vannak olyanok, akik nem Jézus szavai vagy tettei alapján ítélik meg őt, hanem az általuk ismert jövendölés be nem teljesedése miatt elutasítják. János nem tudósít arról, hogy a Jézust elismerők, a felismerés fényében mit cselekszenek. Követik-e őt? Cselekvési szándék csak azokban jelenik meg, akik a tanítói hatalmat gyakorolják, akik szeretnék Izrael népéből végleg eltávolítani. El akarják távolítani, mert számukra Jézus tanítása csak félrevezetés, ámítás. Számukra Jézus tanítása megbukott a származásán, rossz helyről jött, és ráadásul még bírálja is a nép vallási vezetőit.

Várjuk a Szentlelket. Igent akarunk mondani a prófétálásra is. Igent mondani a próféta hármas feladatkörére, az „int–buzdít–vigasztal”-ra. A próféta-ság buzdít–vigasztal feladatköre meglehetősen népszerű. Könnyű elfogadni, jólesik hallani. Az intés gyakorlása az, ami kiváltja az elutasítást, üldöztetést. A két népszerű feladat gyakorlása az intés elhagyásával viszont csak hamis prófétává tehet. Várjuk a Szentlelket, és igent mondunk a prófétálásra, és ezzel igent mondunk az üldöztetésre, a megszégyenítésre és a kiközösítésre is.

Várjuk a Szentlelket, és kérjük a Bátorság Lelkét, hogy Isten szándéka szerint tudjunk szolgálni, inteni – buzdítani – és vigasztalni.

Dévai Zoltán, Pécel